

Épp ezért különös örömünkre szolgál, hogy ankétunkon vendégeinkként üdvözölhetjük egyes külföldi kartársainkat is. Kérem őket, vegyenek részt vitáinkban és tapasztalataik közlésével, véleményük kifejezésével nyújtsanak segítséget a helyes megoldások kialakításához.

Hiszem, hogy az ankét az előregyártás kérdéseit minden oldalról tisztázní fogja és a kialakuló viták hasznosan fogják szolgálni a magyar előregyártás ügyét, s így az egész magyar építőipar fejlődését.

Ebben a gondolatban az ankétot megnyitottnak nyilvánítom.

SCHÜTTAUF RUDOLF (Berlin):

A Német Demokratikus Köztársaság Újjáépítési Minisztériumának vezetősége nevében hálás köszönetet mondok az ankét rendezőbizottságának, kiváltképpen a Magyar Tudományos Akadémia Építéstudományi Főbizottságának azért, hogy küldött-ségünk részvételét ezen az ankéton lehetővé tette.

A napirendre tűzött tárgykörök az NDK-ban is időszerűek, és a velük kapcsolatos kérdések tervezési, szerkezeti, kiviteli és szervezési szempontból még ott is csak részben vannak megoldva. A legnagyobb haladást eddig – véleményünk szerint – a lakásépítés gépesítésében értük el. Ebben az évben mintegy 7500 lakásegységet építünk nagytömbös és táblás építési eljárással, de ezt a számot a jövő évben már kb. 12 000-re kívánjuk emelni, az 1960. évre pedig körülbelül 40–50 ezer lakásegység gépesített építését tervezzük. Az építendő épületek zömét építő tömbökből kívánjuk előállítani. Az ilyen módon épített épületek jelenlegi költségei lakásegységenként a hagyományos építési eljárásokkal épített épületek költségkeretét nem lépik túl, sőt, például Drezdában, Magdeburgban és Lipszében, ma már azoknál 1–2%-kal alacsonyabbak is. A jövő évtől kezdve az előirányzott árak 7%-kal lesznek alacsonyabbak, mint hagyományos téglalapítkezés esetén.

Az építő gyakorlatban mutatkozó ezen fejlődésen kívül döntő jelentőségű a gépesített építéssel elérhető anyagmegtakarítás, olcsóbbodás és a munka termelékenységének emelkedése. Az építkezés mindennemű mennyiségi növelése a jövőben nálunk csak ezen az úton lesz elérhető. A munkaerőhiány ui. évről-évre növekszik és így az építőiparban foglalkoztatottak száma nem emelkedni, hanem a jövőben egyre inkább csökkenni fog.

Ami a magasépítés terén használatos építő elemek előregyártását illeti, nálunk ma legelőnyösebbnek a nyílt előregyártó telepeken történő előregyártás bizonyult. Így pl. a 750 kg-os falazó tömbök előállítására kész köbméterenként 4 óra munkát igényel. Ez a munkaidőszükséglet az épp most kifejlesztés alatt álló, a mainál fokozottabb mértékben gépesített előregyártó telepeken kész köbméterenként 1–1,5 órára lesz csökkenthető. Ugyanezen üzemekben a födémelemek munkaigénye készbeton köbméterenként 6,5 óra. A beruházási költségek az évi teljesítőképesség köbméterére számítva 12–15 DM között ingadoznak.

Gyárszerű, állandó jellegű előregyártó üzemeket a jövőben nálunk csak különleges vasbetonelemek, mint: csövek, vezeték tartó oszlopok, vasúti aljak stb. gyártására szándékozunk létesíteni.

A nagy téglatömbös építőeljárás terén még további erőfeszítésre van szükségünk, ha azt akarjuk elérni, hogy költsége a hagyományos eljárásával egyenlő legyen. Előnye, – véleményünk szerint – főképpen abban van, hogy az épület korábban vehető használatba, kisebb a munkahely berendezésének költsége, és a nehéz testi munka nagymértékben kiküszöbölhető. Táblaszerű épületelemek előállítására létesített gyárszerű, állandó telepet idén helyezünk üzembe. Megkezdtük szobaméretű elemek gyártására szolgáló üzem kivitelezését is.

A mezőgazdasági és ipari építkezésben egyes esetekben jó eredményt értünk el, noha ebben a vonatkozásban általában még nem törekedtünk az építkezés teljes gépesítésére.

Ha tekintetbe vesszük az országaink építőire váró, mielőbb megoldandó feladatok tömegét, akkor a két ország akadémiainak, egyetemének, tudományos intézményeinek, társadalmi szervezeteinek és állami építővállalatainak együttműködésével a közeljövőben elintézendő első feladatnak a rendszeres tapasztalateserét és a megfelelő munkamegosztás megszervezését kell tekintenünk. Csak így biztosíthatjuk min-

den vonalon a rendelkezésre álló teljesítőképesség és tudományos munkaerő gazdaságos kihasználását. A szabványtervezésben már rátértünk erre az útra, most még ki kell azt terjesztenünk a többi kérdésre is.

Szilárd meggyőződésünk, hogy anketunkon olyan tapasztalatokat szerezhethünk, amelyek elősegítik a Német Demokratikus Köztársaság építésügyének fejlesztését is. Hisszük, hogy anketjük sikere még inkább meg fogja erősíteni az értelmiség és a munkásosztály szövetségét és elő fogja segíteni a szocializmus továbbépítését. Az anket munkájához küldöttségünk nevében teljes sikert kívánok.

ELIADE DINU (Bucuresti) :

Engedtessek meg, hogy először is megköszönjem az Építőipari Tudományos Egyesület szíves meghívását, mely lehetővé tette, hogy ezen anketon megjelenjünk, és egyben átadjam a romániai Mérnökök és Technikusok Egyesületének meleg üdvözléseit.

A jelen anket tárgya, az építőipari előregyártás, nagymértékben foglalkoztatja a román mérnököket és technikusokat is. Ebben az irányban már el is értünk pozitív eredményeket. Mint ilyet, megemlíthetem, hogy pl. a fa felhasználásának a mutatószámát az előregyártás elterjedése során az 1951–1952. évi 120–130 m³/millió lej értékről 50 m³/millió lej értékre sikerült csökkentenünk.

Az előregyártás sok megoldásra váró feladata között legfontosabb a gazdaságosság kérdése. Ezért egyesületünk 1957. évi második kongresszusa mérnökeink és technikusaink legfőbb feladatául az előregyártott vasbeton szerkezetek gazdaságosságának a korszerű technika minden eszközével való növelését jelölte meg.

A jelen anket a mi számunkra is nagyjelentőségű, és reméljük, hogy tapasztalataink kicserélésére a jövőben gyakrabban találkozhatunk, hogy ezáltal is tevékenyen közreműködhessünk országaink műszaki fejlesztése érdekében.

Az anket munkájához sok sikert kívánunk.